C/2025/5113

22.9.2025

DET EUROPÆISKE UDVALG FOR SYSTEMISKE RISICIS HENSTILLING

af 9. juli 2025

om ændring af henstilling ESRB/2015/2 om vurderingen af grænseoverskridende virkninger af og frivillig gensidighed vedrørende makroprudentielle politiske foranstaltninger

(ECB/2025/6)

(C/2025/5113)

DET ALMINDELIGE RÅD FOR DET EUROPÆISKE UDVALG FOR SYSTEMISKE RISICI HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde ([1]), særlig bilag IX,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici ([2]), særlig artikel 3 og artikel 16-18,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 ([3]), særlig artikel 458,

under henvisning til Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risicis afgørelse ESRB/2011/1 af 20. januar 2011 om vedtagelse af forretningsordenen for Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici ([4]), særlig artikel 18 til 20, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) For at sikre effektive og konsekvente nationale makroprudentielle politiske foranstaltninger er det vigtigt, at den obligatoriske anerkendelse, som kræves i henhold til EU-lovgivningen, suppleres af frivillig gensidighed

(2) Reglerne for frivillig gensidighed vedrørende makroprudentielle politiske foranstaltninger, som er fastsat i Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risicis henstilling ESRB/2015/2 ([5]), skal sikre, at alle eksponeringsbaserede makroprudentielle politiske foranstaltninger, der aktiveres i en medlemsstat ([6]), bliver modsvaret i andre medlemsstater

(3) Afgørelse nr. 79/2019 truffet af Det Blandede EØS-Udvalg ([7]) indarbejdede forordning (EU) nr. 575/2013 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS-aftalen) med virkning fra 1. januar 2020. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/558 ([8]), som indførte ændringer af forordning (EU) nr. 575/2013, blev indarbejdet i EØS-aftalen ved afgørelse nr. 145/2024 truffet af Det Blandede EØS-Udvalg ([9]). Forordning (EU) 2021/558 finder nu anvendelse i Norge

([1]) EFT L 1 af 3.1.1994, s. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1994/1/oj.
([2]) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1092/oj.
([3]) EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj.
([4]) EUT C 58 af 24.2.2011, s. 4.
([5]) Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risicis henstilling ESRB/2015/2 af 15. december 2015 om vurderingen af grænseoverskridende virkninger af og frivillig gensidighed vedrørende makroprudentielle politiske foranstaltninger (EUT C 97 af 12.3.2016, s. 9).
([6]) I punkt 14, litra a), og punkt 14a, litra a), i bilag IX til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde fastsættes det, at udtrykkene »medlemsstat(er)« og »kompetente myndigheder« skal forstås således, at de ud over deres betydning i direktiv 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 575/2013 også omfatter henholdsvis EFTA-staterne og deres kompetente myndigheder.
([7]) Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse nr. 79/2019 af 29. marts 2019 om ændring af bilag IX (Finansielle tjenesteydelser) til EØS-aftalen [2019/2133] (EUT L 321 af 12.12.2019, s. 170, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2019/2133/oj).
([8]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/558 af 31. marts 2021 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013, for så vidt angår tilpasninger af securitiseringsrammen for at støtte den økonomiske genopretning som reaktion på covid-19-krisen (EUT L 116 af 6.4.2021, s. 25, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/558/oj).
([9]) Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse nr. 145/2024 af 12. juni 2024 om ændring af bilag IX (Finansielle tjenesteydelser) til EØS-aftalen [2024/2433] (EUT L 2024/2433, 3.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/2433/oj).

(4) Siden den 31. december 2020 har kreditinstitutter, der er godkendt i Norge, været underlagt: a) en systemisk buffer, der finder anvendelse på eksponeringer beliggende i Norge, anvendt med en sats på 4,5 %, i henhold til artikel 133 i direktiv 2013/36/EU, b) en nedre grænse på 20 %, der finder anvendelse på (eksponeringsvægtede) gennemsnitlige risikovægte for eksponeringer mod beboelsesejendomme beliggende i Norge i henhold til artikel 458, stk. 2, litra d), nr. iv), i forordning (EU) nr. 575/2013 (finder anvendelse på kreditinstitutter, der anvender den interne ratingbaserede metode (IRB-metoden), og c) en nedre grænse på 35 %, der finder anvendelse på (eksponeringsvægtede) gennemsnitlige risikovægte for eksponeringer mod erhvervsejendomme beliggende i Norge i henhold til artikel 458, stk. 2, litra d), nr. iv), i forordning (EU) nr. 575/2013 (finder anvendelse på kreditinstitutter, der anvender IRB-metoden). Disse foranstaltninger er i øjeblikket opført på listen over makroprudentielle politiske foranstaltninger, som det henstilles at modsvare i henhold til henstilling ESRB/2015/2

(5) Den 19. december 2024 underrettede Finansdepartementet (det norske finansministerium), der er den udpegede myndighed med henblik på artikel 458, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, i henhold til artikel 458 i nævnte forordning ESRB om, at det har til hensigt at: a) forlænge den nedre grænse på 20 % for den gennemsnitlige risikovægt, der finder anvendelse på norske eksponeringer mod beboelsesejendomme, til den 30. juni 2025 og hæve den til 25 % fra den 1. juli 2025, og b) forlænge den nedre grænse på 35 %, der finder anvendelse på norske eksponeringer mod erhvervsejendomme, med to år fra den 31. december 2024. Efter en anmodning fra ESRB om præciseringer blev der den 13. januar 2025 modtaget en ajourført version af disse underretninger. De ajourførte underretninger omfattede også en anmodning til ESRB om fortsat at anbefale gensidighed vedrørende foranstaltningerne på individuelt, delkonsolideret og konsolideret grundlag

(6) I henstilling ESRB/2015/2, som ændret ved ESRB's henstilling ESRB/2017/4 ([10]), henstilles det, at den relevante myndighed, der aktiverer en makroprudentiel politisk foranstaltning, når den indgiver en anmodning om gensidighed til ESRB, bør foreslå en maksimal væsentlighedstærskel, under hvilken en individuel udbyder af finansielle tjenesters eksponering over for den identificerede makroprudentielle risiko i den jurisdiktion, hvor den makroprudentielle politiske foranstaltning anvendes af den aktiverende myndighed, kan anses som ikke-væsentlig. ESRB kan anbefale en anden tærskel, hvis det findes nødvendigt. I overensstemmelse med de modtagne underretninger er væsentlighedstærsklen for gensidighed vedrørende den nedre grænse for risikovægt, der finder anvendelse på beboelsesejendomme, fortsat 1 % af institutternes bruttoudlån med sikkerhed i beboelsesejendomme til norske kunder, svarende til 37,8 mia. NOK pr. 30. september 2024. Væsentlighedstærsklen for gensidighed vedrørende den nedre grænse for risikovægt, der finder anvendelse på erhvervsejendomme, er fortsat 1 % af institutternes bruttoudlån med sikkerhed i erhvervsejendomme til norske kunder, svarende til 9,3 mia. NOK pr. 30. september 2024. Begge væsentlighedstærskler bør finde anvendelse på konsolideret, delkonsolideret og individuelt grundlag

(7) Efter anmodningen fra Finansdepartementet til ESRB og med henblik på: a) at forhindre, at der opstår negative grænseoverskridende virkninger i form af lækager og regelarbitrage som følge af gennemførelsen af de makroprudentielle politiske foranstaltninger, der anvendes i Norge, b) at bevare lige vilkår blandt kreditinstitutter i EØS, har ESRB's Almindelige Råd besluttet at bevare disse foranstaltninger på listen over makroprudentielle politiske foranstaltninger, for hvilke der anbefales gensidighed i henhold til henstilling ESRB/2015/2

(8) Gensidighed vedrørende makroprudentielle foranstaltninger, der aktiveres af myndigheder i andre medlemsstater på konsolideret, delkonsolideret og individuelt grundlag, uanset om de pågældende eksponeringer besiddes gennem datterselskaber eller filialer eller er hidrører fra direkte grænseoverskridende långivning, begrænser lækager og regelarbitrage, imødegår systemiske risici og fremmer dermed den overordnede effektivitet af makroprudentiel politik ved at sikre, at øgede risici imødegås ikke kun i den medlemsstat, der har indført den makroprudentielle foranstaltning, men også i andre medlemsstater, hvor bankkoncerner er eksponeret for disse øgede risici. Anerkendelsen bør derfor også sigte mod at sikre, at bankkoncerner, der er eksponeret for disse systemiske risici, er tilstrækkeligt modstandsdygtige. Derfor bør makroprudentielle foranstaltninger, der følger af en afgørelse om at anerkende andre medlemsstaters makroprudentielle foranstaltninger, generelt anvendes på konsolideret, delkonsolideret og individuelt grundlag

([10]) Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risicis henstilling ESRB/2017/4 af 20. oktober 2017 om ændring af henstilling ESRB/2015/2 om vurderingen af grænseoverskridende virkninger af og frivillig gensidighed vedrørende makroprudentielle foranstaltninger (EUT C 431 af 15.12.2017, s. 1).

(9) Denne ændring af henstilling ESRB/2015/2 påvirker ikke kontinuiteten i anbefalingen om gensidighed vedrørende de nationale makroprudentielle foranstaltninger, der blev iværksat af de norske myndigheder den 31. december 2020, som fastsat i henstilling ESRB/2023/1 og ESRB/2024/7. De nuværende ændringer af henstilling ESRB/2015/2 skyldes primært, at niveauet for den nedre grænse for risikovægt, der finder anvendelse på eksponeringer mod beboelsesejendomme, justeres, og at der nu anbefales gensidighed på individuelt, delkonsolideret og konsolideret grundlag. Derfor finder standardovergangsperioden på tre måneder efter offentliggørelsen af denne henstilling i *Den Europæiske Unions Tidende* kun anvendelse på foranstaltninger eller ændringer heraf, som de nationale myndigheder vil vedtage for at modsvare begge nedre grænser for risikovægt, herunder forhøjelsen af den nedre grænse for den gennemsnitlige risikovægt, der finder anvendelse på norske eksponeringer mod beboelsesejendomme, til 25 % fra den 1. juli 2025, på individuelt, delkonsolideret og konsolideret grundlag

(10) Henstilling ESRB/2015/2 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE HENSTILLING:

ÆNDRINGER

I henstilling ESRB/2015/2 foretages følgende ændringer:

1) I afsnit 1, delhenstilling C(1), affattes den anden og tredje foranstaltning under Norge således:

»— en nedre grænse på 20 % for (eksponeringsvægtede) gennemsnitlige risikovægte for eksponeringer mod beboelsesejendomme beliggende i Norge anvendt i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. iv), i forordning (EU) nr. 575/2013, som anvendt i Norge indtil den 30. juni 2025, som stiger til en nedre grænse på 25 % fra den 1. juli 2025, på kreditinstitutter, der er godkendt i Norge, og som anvender den interne ratingbaserede metode (IRB-metoden) til beregning af lovpligtige kapitalkrav

"— en nedre grænse på 35 % for (eksponeringsvægtede) gennemsnitlige risikovægte for eksponeringer mod erhvervsejendomme beliggende i Norge anvendt i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. iv), i forordning (EU) nr. 575/2013 som anvendt i Norge på kreditinstitutter, der er godkendt i Norge, og som anvender IRB-metoden til beregning af lovpligtige kapitalkrav.«

2) Bilaget ændres i overensstemmelse med bilaget til denne henstilling.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 9. juli 2025.

På vegne af ESRB's Almindelige Råd
Francesco MAZZAFERRO
Leder af ESRB's sekretariat

BILAG

I bilaget til henstilling ESRB/2015/2 foretages følgende ændringer:

1) Den anden og tredje foranstaltning under Norge affattes således:

»— en nedre grænse på 20 % for (eksponeringsvægtede) gennemsnitlige risikovægte for eksponeringer mod beboelsesejendomme beliggende i Norge anvendt i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. iv), i forordning (EU) nr. 575/2013, som anvendt i Norge indtil den 30. juni 2025, som stiger til en nedre grænse på 25 % fra den 1. juli 2025, på kreditinstitutter, der er godkendt i Norge, og som anvender den interne ratingbaserede metode (IRB-metoden) til beregning af lovpligtige kapitalkrav

— en nedre grænse på 35 % for (eksponeringsvægtede) gennemsnitlige risikovægte for eksponeringer mod erhvervsejendomme beliggende i Norge anvendt i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. iv), i forordning (EU) nr. 575/2013 som anvendt i Norge, på kreditinstitutter, der er godkendt i Norge, og som anvender IRB-metoden til beregning af lovpligtige kapitalkrav.«

2) Under Norge affattes afsnittet med overskriften »I. Beskrivelse af foranstaltningerne« således:

»I. Beskrivelse af foranstaltningerne

1. Finansdepartementet (det norske finansministerium) indførte med virkning fra den 31. december 2020 tre makroprudentielle foranstaltninger: i) en systemisk buffer for eksponeringer beliggende i Norge i henhold til artikel 133 i direktiv 2013/36/EU, ii) en nedre grænse for risikovægte for eksponeringer mod beboelsesejendomme beliggende i Norge i henhold til artikel 458, stk. 2, litra d), nr. iv), i forordning (EU) nr. 575/2013 som anvendt i Norge indtil den 30. juni 2025, som stiger til en nedre grænse på 25 % fra den 1. juli 2025, og iii) en nedre grænse for risikovægte for eksponeringer mod erhvervsejendomme beliggende i Norge i henhold til artikel 458, stk. 2, litra d), nr. iv), i forordning (EU) nr. 575/2013, som finder anvendelse på og i Norge.

2. Den systemiske buffersats er fastsat til 4,5 % og finder anvendelse på indenlandske eksponeringer i alle kreditinstitutter, der er godkendt i Norge, på konsolideret, delkonsolideret og individuelt grundlag.

3. Den nedre grænse for risikovægte for beboelsesejendomme er en institutspecifik gennemsnitlig nedre grænse for risikovægte for eksponeringer mod beboelsesejendomme i Norge, som finder anvendelse på kreditinstitutter, der anvender IRB-metoden, på konsolideret, delkonsolideret og individuelt grundlag. Den nedre risikovægt for fast ejendom vedrører den eksponeringsvægtede gennemsnitlige risikovægt i beboelsesejendomsporteføljen. Norske eksponeringer mod beboelsesejendomme bør forstås som detaileksponeringer med sikkerhed i fast ejendom i Norge.

4. Den nedre grænse for risikovægte for erhvervsejendomme er en institutspecifik gennemsnitlig nedre grænse for risikovægte for eksponeringer mod erhvervsejendomme i Norge, som finder anvendelse på kreditinstitutter, der anvender IRB-metoden, på konsolideret, delkonsolideret og individuelt grundlag. Den nedre grænse for risikovægt for fast ejendom vedrører den eksponeringsvægtede gennemsnitlige risikovægt i erhvervsejendomsporteføljen. Norske eksponeringer mod erhvervsejendomme bør forstås som erhvervseksponeringer med sikkerhed i fast ejendom i Norge.«

3) Under Norge affattes afsnittet med overskriften »II. Gensidighed«, stk. 5b, således:

»5b. Efter anmodning fra Finansdepartmentet henstilles det, at de relevante myndigheder modsvarer både den norske foranstaltning vedrørende den systemiske buffer og de nedre grænser for risikovægte ved at anvende dem på konsolideret, delkonsolideret og individuelt grundlag, uanset om de pågældende eksponeringer besiddes gennem datterselskaber eller filialer eller hidrører fra direkte grænseoverskridende långivning.«

4) Under Norge affattes afsnittet med overskriften »III. Væsentlighedstærskel«, stk. 8, litra b) og c), således:

»b) for den nedre grænse for risikovægte for beboelsesejendomme fastsættes væsentlighedstærsklen til 37,8 mia. NOK, hvilket svarer til 1 % af institutternes bruttoudlån med sikkerhed i beboelsesejendomme til norske kunder pr. 30. september 2024. Væsentlighedstærsklen bør vurderes på konsolideret, delkonsolideret og individuelt grundlag. Ved vurderingen af den på delkonsolideret eller konsolideret grundlag bør alle eksponeringer, der besiddes gennem filialer, direkte grænseoverskridende långivning og datterselskaber, medtages i beregningen af eksponeringer, der vurderes i forhold til væsentlighedstærsklen

c) for den nedre grænse for risikovægte for erhvervsejendomme fastsættes væsentlighedstærsklen til 9,3 mia. NOK, hvilket svarer til 1 % af bruttoudlån med sikkerhed i erhvervsejendomme til norske kunder pr. 30. september 2024. Væsentlighedstærsklen bør vurderes på konsolideret, delkonsolideret og individuelt grundlag. Ved vurderingen af den på delkonsolideret eller konsolideret grundlag bør alle eksponeringer, der besiddes gennem filialer, direkte grænseoverskridende långivning og datterselskaber, medtages i beregningen af eksponeringer, der vurderes i forhold til væsentlighedstærsklen.«